Anul al 58-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 2 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 163 Vineri 20 Iunie 1941
12 Pagini

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Universitatea „Babeş" SIBIIU

SPRE O NOUĂ ORIENTARE
A AGRICULTURII ŢĂRĂNEŞTI

Punctul slab al agriculturii româneşti — sprijinită, dela reforma agrară încoace, în proporţie covârşitoare, pe mica exploatare ţărănească — este, cum toată lumea ştie: producţia prea redusă la hectar. La principalele cereale, pe care se reazămă cultura noastră, cum e grâul şi porumbul, înregistrăm cel mai slab randament din Europa. In comparaţie cu Germania, de pildă, care are un pământ cu mult mai sărăcăcios decât al nostru, producţia românească a acestor două cereale de bază se prezintă abia sub jumătatea randamentului german. Dacă plasăm comparaţia chiar şi la producţia anului 1939, care a fost la noi un an excepţional în ce priveşte recolta grâului, atât cantitativ cât şi calitativ, constatăm totuş, că randamentul nostru abia a atins 11 chintale la hectar, faţă de circa 25 chintale la ha. în Germania — fără să mai menţionăm că în 1940 producţia noastră de grâu n'a atins decât mijlocia de 6.62 chintale la hectar.

Şi nici la porumb situaţia nu este mai bună, de îndată ce producţia la ha. în 1939 a fost de 12.27 chint., iar în 1940 şi mai redusă: 10.47 chint., faţă de cca. 28 chint. la ha în Germania.

Mulţi s'au grăbit să dea vina acestei inferiorităţi pe schimbarea de structură a proprietăţii agrare, în urma exproprierii şi fărâmiţării marei proprietăţi agrare, cu tendinţa de a înfăţişa proprietatea ţărănească şi deci însăşi exploatarea pe loturi mici ca inaccesibile prin ele însele unei culturi raţionale şi, deci, rentabile. Relativitatea acestei sentinţe este evidenţiată nu numai de rezultatele strălucite pe care le dă unica exploatare ţărănească în alte ţări — şi mai ales în Danemarca, Olanda, Germania, Elveţia — dar chiar în ţara noastră (în Banat, în unele părţi ardelene, în unele colonii dobrogene şi basarabene), unde producţia pur cerealistă tradiţională a fost înlocuită prin cultură intensivă, cu utilaj superior, cu seminţe selecţionate, cu folosire de îngrăşăminte şi mai ales cu munci îngrijite şi la timp, plus că lucrul ogorului se împleteşte în toate aceste regiuni cu creşterea de vite, oi, păsări, etc.

E adevărat că în atâţia ani câţi s'au scurs numai dela reforma agrară până azi, la noi nu s'a făcut încă o sforţare hotărîtă şi de mare întindere, — încadrată într'o politică de stat perseverentă şi bine definită, cu apel la toate mijloacele de stat, — în direcţia organizării producţiei ţărăneşti şi a educării profesionale a plugarului român, spre a face din el factor de primul ordin în economia ţării.

A fost o omisiune şi o greşală, pe care le-am plătit şi le plătim încă destul de scump, în primul rând cu sărăcirea materială şi cu slăbirea fiziologică a păturii noastre rurale; al doilea, prin reînvierea problemei agrare — de care ne-am crezut scăpaţi multă vreme — şi încă tot în vechile ei forme şi elemente: PARCELAREA EXCESIVA A PROPRIETAŢII ŢARANEŞTI — în zece ani, dela recensământul general din Dec. 1930 până azi, exploatările pe întinderi mai mari de 10 ha au scăzut sub jumătate, ne mai reprezentând azi decât 4% din totalul exploatărilor agricole din România — şi SUPRAPOPULAŢIA AGRICOLA.

Cum scăparea nu poate veni decât dela folosirea şi valorificarea maximă a micului lot ţărănesc prin tovărăşii de muncă şi de cultură în comun a loturilor ţărăneşti, formând unităţi mari de exploatare, apte pentru folosirea unor metode superioare de cultură, potrivit unor planuri şi directive sub controlul statului, îndemnul adresat deunăzi de Conducătorul Statului către săteni de a se constitui în obştii, spre a putea aspira, cu sprijinul statului, la asemenea sisteme superioare de cultură, este tocmai la timp venit, ca să repare o condamnabilă indolenţă.

Salutăm acest sănătos îndemn, cu credinţa că va fi, în timpul cel mai scurt, întărit prin fapte şi prin roade.

GRAV ACCIDENT DE AVIAŢIE PE AEROPORTUL BĂNEASA

Un avion al soc. „Lares" a căzut la decolare şi a luat foc.— Cei trei membri ai echipajului şi 12 pasageri au fost carbonizaţi

Eri, 18 Iunie, ora 8.35, un avion al Societăţii L.A.R.E.S., plecând în cursă regulată spre Sofia, a suferit un accident la decolarea de pe aeroportul Băneasa, căzând de la o înălţime, de circa 150 metri.

La contactul cu pământul avionul a luat foc, şi cu toată intervenţia imediată a echipelor de stins incendiul, nu s'a mai putut salva nimic.

Echipajul compus din 3 persoane şi 12 pasageri au fost carbonizaţi.

Subsecretariatul de stat al aerului a ordonat o anchetă pentru stabilirea cauzelor accidentului, care imediat ce vor fi cunoscute, vor fi comunicate.

IN CORPUL ZIARULUI:

PRESCHIMBAREA FOILOR DE CIRCULAŢIE PENTRU AUTOVEHICULE

INTREVEDERILE DELA MUENCHEN

D. general Ion Antonescu, Conducătorul statului român şi d. von Ribbentrop, ministrul de externe al Reichului.

S'a încheiat un tratat de amiciţie
intre Germania şi Turcia
Textul acordului

Berlin, 18 (Rador). — **Miercuri, la ora 21, un acord de amiciţie a fost semnat la Ankara între Germania şi Turcia de d-nii von Papen, ambasadorul Germaniei, şi Saracioglu, ministrul afacerilor străine.**

Acordul are textul următor:

„Imperiul German şi Republica Turcă, însufleţite de dorinţa de a stabili relaţiile dintre cele două ţări pe o bază de încredere mutuală şi de amiciţie sinceră, au convenit să închee un acord, sub rezerva respectării angajamentelor actuale ale celor două ţări.

In acest scop, au numit ca plenipotenţiari ai lor, Cancelarul Reichului pe d. Franz von Papen, ambasadorul Germaniei la Ankara, şi Preşedintele Republicii Turce pe d. Sukru Saracioglu, ministrul afacerilor străine, cari au stabilit, în virtutea deplinelor puteri ce le-au fost conferite, acordurile următoare:

Art. 1. — Germania şi Turcia se angajează să respecte mutual integritatea şi inviolabilitatea teritoriului lor naţional şi de a nu lua nici o măsură care s'ar îndrepta direct sau indirect contra celuilalt partener.

Art. 2.— Germania şi Turcia se angajează să ia contact în mod amical pe viitor în legătură cu toate chestiunile lor ce privesc mutual interesele celor două state, spre a se ajunge la un acord asupra tratării unor asemenea chestiuni.

Art. 3. — Acest tratat va fi ratificat şi documentele de ratificare vor fi în curând schimbate la Berlin.

Tratatul de faţă intră în vigoare în ziua semnării sale şi este valabil pe o durată de 10 ani.

Părţile contractante se vor pune de acord la timpul oportun cu privire la chestiunea unei prelungiri a tratatului.

Redactat în două exemplare, unul în limba germană şi altul în limba turcă, la Ankara, în ziua de 18 Iunie 1941".

Clarificarea situaţiei politice din Estul Europei şi Orientul apropiat
Ce se spune in cercurile competente germane
Prin telefon dela corespondentul nostru din Berlin

Berlin, 18 Iunie. — **Senzaţia zilei de azi este încheierea unul pact de amiciţie între Germania şi Turcia, încheiere anunţată astă seară într'o conferinţă specială a presei străine, convocată la ministerul de externe german.**

Comunicarea făcută despre încheierea pactului a produs, clarificarea întregii situaţii politice din Estul Europei şi Orientul apropiat.

❖

In ceeace priveşte pactul turco-german, este vorba de un tratat larg, care cuprinde atât problemele din domeniile politice şi economice, cât şi problemele spirituale. Dispoziţiunile economice ale pactului turco-german, au un cadru foarte larg, urmărindu-se aprofundarea legăturilor economice dintre cele două state. Acest fapt este foarte important pentru ambele state, de oarece Germania şi Turcia se completează în mod foarte satisfăcător în diferite direcţii economice. Astfel, se ştie că Turcia foloseşte întreaga producţie de untdelemn pentru fabricarea de săpun, fiindcă nu are debuşeuri pentru acest untdelemn. Pactul prevede şi o altă dispoziţiune foarte interesantă şi anume dorinţa exprimată de a se încheia o convenţie de presă şi de radio, două domenii foarte importante în timpurile de azi, cari oferă atât posibilităţi de fricţiune cât şi de înţelegere.

❖

Negocierile turco-germane, care au dus la încheierea pactului, datează de câteva luni. Fuehrerul Adolf Hitler s'a exprimat, în discursul său din 5 Mai, în cuvinte elogioase la adresa Turciei şi creatorul ei, Ataturk.

Intr'adevăr, între Germania şi Turcia au existat totdeauna legături bune, în ciuda pactului turco-britanic.

La Berlin se salută acum cu o bucurie şi mai mare restabilirea vechei şi profundei simpatii dintre cele două state, precum şi restabilirea de întinse legături economice, politice şi culturale, între doi vechi aliaţi din timpul războiului mondial.

❖

Cu toate că pactul turco-german nu este în legătură directă cu situaţia din Siria şi Irak, de oarece Germania nu este acolo un stat beligerant, totuşi pactul va putea da rezultate interesante pe teatrele de război din Orientul apropiat. In momentul de faţă, când Anglia luptă prin toate mijloacele şi cu toată influenţa ei spre a-şi menţine poziţia în Orientul apropiat, pactul turco-german reprezintă un succes diplomatic foarte mare al Germaniei şi o înfrângere tot atât de mare a Angliei. Acest eveniment se produce totodată cu înfrângerea armatei Wawel în Africa de Nord şi cu contra-ofensiva plină de succes a Franţei în Siria. In această situaţie, la Berlin se aminteşte declaraţia preşedintelui de consiliu al Canadei ,care a spus că Anglia se află în faţa alternativei de a lupta victorioasă în Marea Mediterană, sau de a-şi retrage flota de acolo, părăsind toate poziţiile ei în Orientul apropiat şi în Egipt.

RESTUL TELEGRAMELOR ASUPRA SEMNĂRII PACTULUI GERMANO-TURC LA ULTIMA ORĂ

Cum explică d. Roosevelt măsura contra consulilor germani

Washington, 18 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică:*

La o întrebare pusă de ziarişti, în cursul conferinţei de presă de Marţi, cu privire la activitatea ilegală pe care guvernul Statelor Unite o pune pe seama consulilor germani, preşedintele Roosevelt a refuzat să intre în amănunte, mulţumindu-se să spună că ei ar fi desfăşurat o activitate subversivă.

Cerându-i-se precizări, preşedintele Roosevelt a spus că cuvântul „subversiv" ar cuprinde multe lucruri.

D. Roosevelt a mai fost întrebat dacă măsuri asemănătoare vor fi luate şi faţă de reprezentanţii altor ţări. Preşedintele Statelor Unite a declarat că deocamdată nu poate să precizeze nimic în această privinţă.

Nota de protest a Germaniei contra măsurii preşedintelui Roosevelt

New-York, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

D. Sumner Welles, subsecretar la departamentul de stat, a confirmat, în cadrul unei conferinţe de presă, că însărcinatul cu afaceri al Reichului a remis Miercuri nota de protest.

Această notă, a adăugat d. Welles, nu anunţă represalii, dar este în legătură cu nota de Luni cu privire la închiderea consulatului german.

D. Welles a anunţat că s'au început negocieri în scopul de a se acorda funcţionarilor germani autorizaţie de a părăsi ţara. El speră că va putea anunţa rezultatul peste câteva zile.

Răspunzând unei întrebări dacă ordonanţa ministrului justiţiei se referă şi la sumele de bani pe care funcţionarii germani ar voi să le ia cu ei cu prilejul plecării lor forţate, subsecretarul de stat a declarat că proclamaţia preşedintelui Roosevelt din 14 Iunie, pe care se întemeiază ordonanţa ministrului de justiţie, se aplică tuturor germanilor.

Vas petrolier german sechestrat de americani

New-York, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Ziarele americane anunţă că vasul petrolier german „Gauline Friedrich" a fost în mod oficial luat în primire de guvernul Statelor Unite.

S'a şi ordonat repararea maşinilor.

După constatările presei americane, reparaţiile vor lua mai multe luni şi vor costa cam 230.000 de dolari.

Mareşalul Petain
intr'o călătorie de inspecţie

Vichy, 18 (Rador). — Mareşalul Pétain, şeful statului francez, pleacă Miercuri seara într'o călătorie de inspecţie prin departamentul Haute-Vienne şi cu deosebire la Limoges.

Mareşalul va fi însoţit în această călătorie de amiralul Darlan, vice-preşedintele consiliului de miniştri.

Programul inspecţiilor este foarte cuprinzător şi în vederea lui Mareşalul Pétain va lipsi din Vichy timp de două zile.

Situaţia pe teatrele de război
Bătălia dela Sollum s'a sfârşit. — Operaţiile din Siria

de R. SEIŞANU

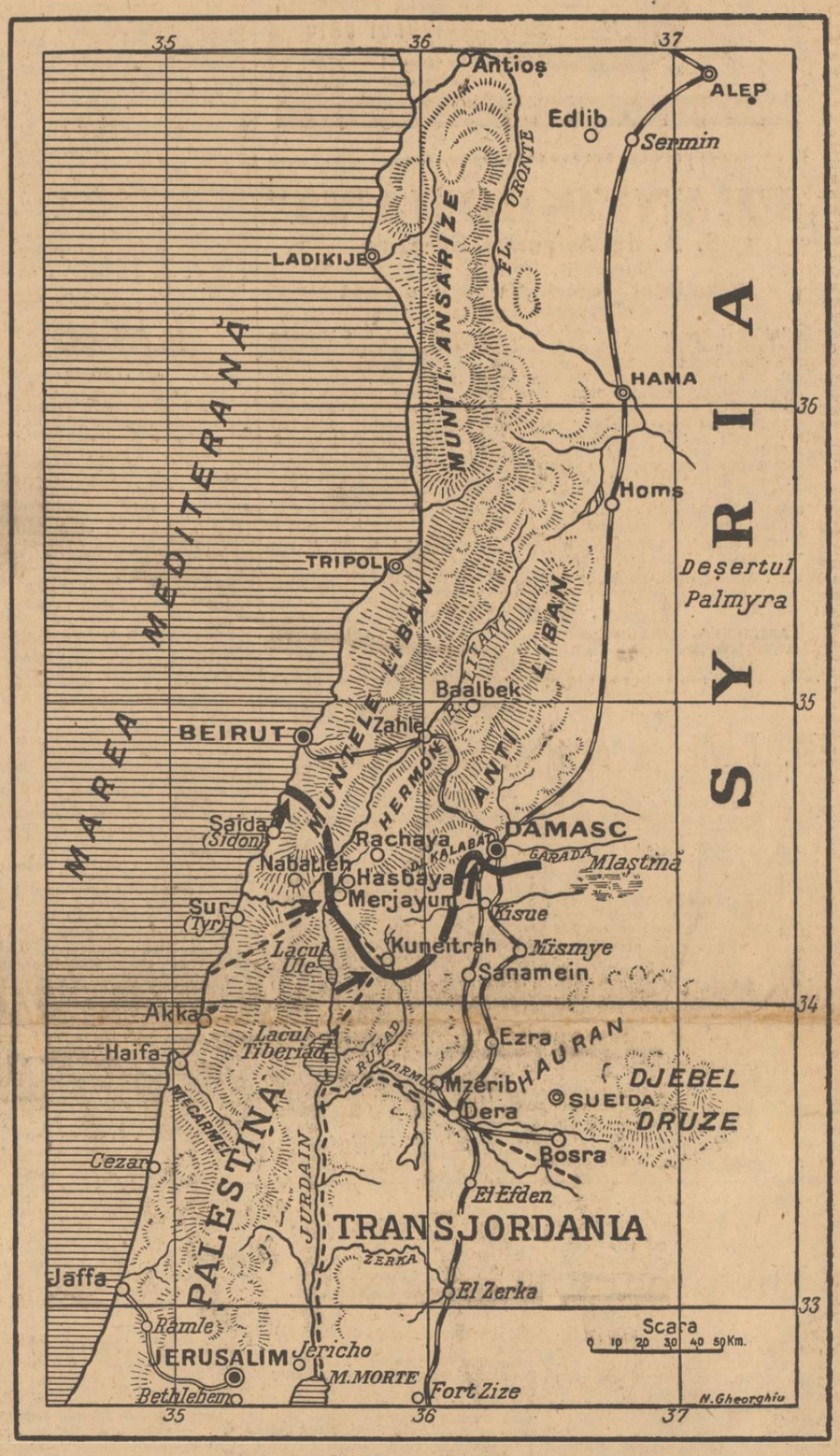

Operaţiile militare din Liban şi Siria

Bătălia dela Sollum, din zona frontierei occidentale a Egiptului şi orientale a Libiei, care a început în zorii zilei de 15 Iunie printr'o acţiune ofensivă îndrăzneaţă a unor puternice forţe britanice, s'a sfârşit eri după contra-ofensiva forţelor germano-italiene.

După trei zile de lupte extrem de crâncene ce s'au dat în deşertul Marmarica, în spaţiul cuprins între trecătoarea Helfaya şi localităţile de pe coasta mării Mediterane, Sollum şi Capuzzo, trupele britanice din armata Nilului, comandată de generalul Wavel, au fost nevoite în urma contra-ofensivei forţelor aliate germano-italiene să revină la fostele lor poziţii ce le-au ocupat în ajunul începerei ofensivei lor spre a evita mişcarea de încercuire împotriva formaţiilor din prima linie.

In zilele de 15 şi 16 Iunie, profitând de superioritatea lor în formaţiuni motorizate de infanterie, motomecanizate şi aeriene, trupele britanice au înaintat în două coloane puternice, — una, la sud prin trecătoarea Helfaya — şi alta de-alungul coastei spre fortul Capuzzo, pe care câtva timp l-au ocupat.

Cu trupele venite din apropierea sectorului Tobruk, forţele germano-italiene au contra-atacat viguros şi după lupte grele, au izbutit să exercite o presiune din ce în ce mai accentuată asupra trupelor britanice din sectorul

(Continuare in pag. 2-a)

EUROPA DE MÂINE
I

Ideea naţională, pentru triumful căreia s'a vărsat, în cursul războiului mondial, sângele atâtor milioane de oameni, ideea naţională care a însufleţit popoarele din cele mai vechi timpuri, care le-a creat istoria şi a dat o justificare morală componenţei statelor; această idee generatoare de energii în toate domeniile vieţii sociale şi de stat; acest izvor de eroism şi de sacrificii care de atâtea ori a învins trufaşe asupriri seculare, a avut de suferit în perioada care a urmat războiului mondial, asalturi cari, la un moment dat ar fi devenit fatale dacă nu se producea, în diferite ţări, fenomenul politic şi social al trezirei conştiinţii naţionale.

Aceste asalturi distrugătoare au venit din două direcţiuni deosebite dar care, de fapt, duceau — conştient dintr'o parte, poate inconştient dar nu mai puţin vinovat din cealaltă parte — spre aceeaşi ţintă.

Prima: Internaţionalismul; acea doctrină nimicitoare a temeiurilor constitutive ale naţiunilor, acea doctrină pentru care poparele nu reprezintă decât conglomerate de vieţuitoare fără tradiţii, fără istorie, fără năzuinţe, fără ideal — concepţie uluitoare a spiritului destructiv — şi

A doua: Acea ficţiune care a naufragiat în valurile idealismului sterp şi ale utopiei şi care, după ce a încercat să vâre în aceeaşi teacă sabia ascuţită a securităţii naţionale şi sabia ideală dar ineficace a securităţii colective, a rămas simplu document de arhivă în vasta bibliotecă geneveză.

Şi una şi cealaltă, prin retorică pretindeau că desăvârşesc un apostolat pentru înfrăţirea între popoare dar, prin rezultatele lor practice, n'au făcut decât să întârzie o organizare temeinică a Europei.

După ce noua Europă de după războiul mondial a fost întemeiată pe principiul ideei naţionale şi înainte ca acest nou statut politic şi teritorial să fi avut timpul verificării legitimităţii lui prin atributele de vitalitate ale statelor recent creiate, s'au întreprins — paradox politic — asalturi repetate împotriva naţionalismului dinamic şi constructiv săpându-se astfel însăşi temelia noului statut european.

Această situaţie a continuat chiar atunci când, după ce ideea „universalismului" a eşuat şi sforţările utopice s'au mărginit la cadrul european. Ideea naţională, de câte ori încerca să se afirme, sub oricare din aspectele ei, fie chiar numai în cadrul intern, ca un drept sfânt şi inprescriptibil şi, ca atare, prin însăşi satisfacerea şi respectarea lui reciprocă, ca un mijloc şi un temei pentru o reală colaborare între popoare destinate să convieţuiască în acelaş spaţiu continental, era imediat anatemizată. Ea era considerată ca reacţionară şi antiumană şi aceasta în numele unor principii aparţinând filozofiei politice de o valoare etică şi socială mai mult teoretică fiindcă, în aplicare, s'au diluat totdeauna în sforţări inutile.

Dacă însă din punctul de vedere al securităţii interne, unele state au putut ridica o stavilă asalturilor dizolvante, din punctul de vedere internaţional promovarea unei unităţi europene, întemeiată pe o rodnică şi leală colaborare, n'a fost posibilă, din pricina amăgirei întreţinută de ideile utopice şi — după cum vom arăta — de multe ori din pricina atitudinei refractare tocmai a acelora cari pretindeau că reprezintă aceste idei.

Intr'adevăr, dacă cercetăm cau-

(Continuare in pag. 2-a)